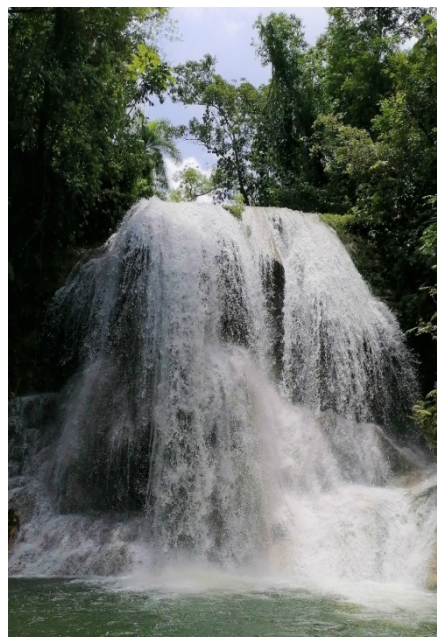

Halløj med jer derhjemme!

Tid til flere eventyr fra det caribiske, denne gang til lands i stedet for til vands.

Vejret og vores manglende lokalkendskab spillede os nemlig et pus. Vi havde håbet på, at kunne sejle fra vest mod øst til Puerto Ricos hovedstad San Juan. Planen sad lige i skabet, lige indtil vi snakkede med nogle lokalkendte sejlere. Man skulle for alt i verden aldrig sejle på den nordlige side af øen, og da slet ikke fra vest mod øst. Vi valgte derfor at lave vores planer om, for hvorfor skulle man sejle over 20 timer i modvind, når man kunne klare det på kun 2 timer i bil? Vi lejede derfor en bil og tog på roadtrip!

Herefter var det største "problem" vel egentlig et luksusproblem, for hvor skulle vi køre hen, når nu vi nu havde en bil? Mulighederne var mange, for Puerto Rico har noget for enhver smag. Første stop blev derfor Gozalandia Falls. Midt ude i ingenting parkerede vi på en lille plads og gik efter lyden af rindende vand. Efter at have gået et stykke i en frodig grøn skov kom vi til vandfaldet. Det bestod af et stort og dybt bassin, hvori et kraftigt vandfald brusende styrtede ned i dybet. Vi hoppede i og prøvede at svømme frem til kaskaderne af vand, men blev konstant slynget tilbage af den rivende strøm. Vandet var ferskt, klart og ikke mindst forfriskende. Til vores store overraskelse var der endnu et vandfald længere nede ad stien, som var endnu større. Her var der et lille hulrum bag kaskaden af vand, som man kunne kravle ind i, hvis man var modig nok. Stenene var nemlig meget glatte og vandet sprøjtede i øjnene og truede med at kaste en tilbage i vandet. Ind i hulrummet kom vi dog, og sikke et syn det var, at stå bag vandet og kigge ud.

Langs vejene står der utrolig mange madboder, som specialiserer sig i alt mellem himmel og jord. Vi var så heldige, at netop den bod, som vi holdte ind ved, serverede en lækker lokal madboks med ris, bønner, marineret kylling, stegte grønne madbananer og hjemmerørt dressing. Det lyder måske ikke så specielt, men måden det var tilberedt og krydret på var eminent og fik tænderne til at løbe i vand.

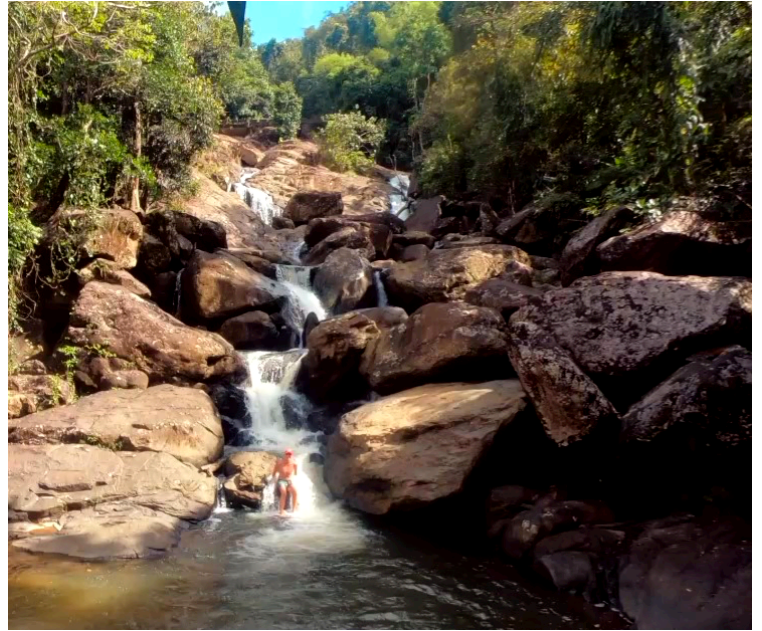

Formålet med hele køreturen var at besøge den gamle del af San Juan, som historisk er præget af at have været en spansk koloni. En stor del af byen er stadig indhegnet af to kæmpe forte og deres lange ydermure, der strækker sig fra den ene ende af byen til den anden. De er så store og bombastiske, at det slet ikke er til at forstå, at Danmark kunne holde sine oversøiske besiddelser med sine små gnallinger af forte. Spanierne holdte dog stand på Puerto Rico i mange hundrede år, før Amerikanerne fik taget på dem. Noget meget bemærkelsesværdig ved forterne er de små udkigstårne, som er placeret på ydersiden af murene. Tilsammen var der over 20 udkigsposter, som hver især havde forskellige byggestile. Karakteristiske var de dog og er et af byens største varemærke.

Det er altid spændende at lære om en ny kultur, et folks historie. Især om et land som Puerto Rico, som aldrig har været rigtig selvstændigt siden Spanierne koloniserede øen og stort set resten af Caribien i starten af 1500-tallet. San Juan var den første havn, hvortil skibene anløb efter deres lange rejse fra Europa fordi Puerto Rico havde rigelige mængder af ferskvand og naturligt beskyttede havne. Det var derfor essentielt for Spanien at holde fast i byen. Netop derfor indrammede de hovedstaden i tykke mure og spærrede praktisk talt befolkningen inde. Derfor ser man den dag i dag en lille bydel "La Perla", som ligger klemmt imellem bymuren og kystlinjen. Bydelen er meget farverig og har flotte dekorerede tage med forskellige former og farver. Hele San Juan var faktisk dekoreret med vægmalerier lavet i små keramikstykker, puertoricanske flag, mindesmærker og meget andet. Alt i alt en rigtig hyggelig by, men dog mere turistet, end vi er vant til. En lidt skør ting vi så, var en hel gade fyldt med duer. De hoppede rundt, kastede sig over foderet og fløj forvirret rundt. Så forvirret, at der endda landede en due på min skulder. Normalt er det vist en papegøje, der sidder på kaptajnens skulder, men jeg tager, hvad jeg kan få 😊

Fra Storbyen kørte vi videre til El Yunque national rainforest. Et kæmpe stort regnskovsområde med vandfald, bjerge, kæmpe store sten og ikke mindst utallige slags planter, som lever i bedste velgående. Der er en hel speciel duft af både friskt og fugtigt, når man kører ind i en regnskov. Ud af det blå drypper det ned fra de grønne kroner, og man må finde ly under en kæmpe flok bambus, en bananpalme eller måske endda et nåltræ. Inde i skoven kunne man gå ad små stier ned til brusende vandfald, forfriskende søer og i det hele taget bare opleve regnskovens diversitet. Den fedeste oplevelse vi havde i regnskoven, var da vi gik off-track ned ad et vandløb. Vi kravlede, klatrede og hoppede fra sten til sten, vadede over små vandløb og badede i hvert plateau vi kom til. Vi var rigtig på eventyr i et af de flotteste og reneste naturområder jeg længe har set. Vi skulle dog være meget forsigtige, for så snart regnen dryppede på stenene, blev de spejlglatte. Vi slap dog med, at Tovholderen kun gled en enkelt gang, hvor han sko samtidig satte sig fast i en klippesprække. Vi fik ham dog halet op, og eventyret fortsatte ufortrødent videre.

Nu hvor vi havde en bil, skulle den selvfølgelig bruges til at proviantere til den forestående atlantehavstur, fylde dieseldunkene op og transportere os til de store gør-det-selv butikker. Jeg lover jer, den bil var fyldt til randen og vi måtte sejle i pendulfart mellem jollen og Artemis for at få alt med fra bilen! Vi fik dog alt pakket ned i diverse små huller rundt omkring, så man kan næsten ikke se, at vi har fået over en måneds proviant ombord. Nu mangler vi kun al det friske lige før afgang, før der kan sættes flueben ved provianteringen!

Vi er dog ikke helt klar til at sejle over Atlanten endnu, ToDo-listen er lang, men vi skal nok klare den! Indtil da sender vi solskinshilsner hervedefra!

Hilsen Artemis